

MIMORIADNY MISIJNÝ MESIAC - OKTÓBER 2019

Spoločnosť
Božieho
Slova

ÚVAHY (14.-20. OKTÓBER 2019)

Niekoľko slov o tomto projekte:

Na pranie pápeža Františka majú Mimoriadny misijný mesiac charakterizovať štyri rozmery:

- osobné stretnutie so živým Ježišom Kristom v Cirkvi prostredníctvom Eucharistie, Božieho slova, osobnej a spoločnej modlitby;
- svedectvo svätých a mučeníkov misií, a to aj nekanonizovaných mučeníkov;
- biblická, katechetická, spirituálna a teologická formácia pre misie;
- misijná láska ako spoločné úsilie všetkých materiálne podporovať ohlasovanie evanjelia a formáciu vo viere a v misiách, zvlášť v najchudobnejších cirkvách.

Tieto materiály ti chcú pomôcť naplniť niektoré z praní pápeža Františka. Budú ti k dispozícii počas tohto Mimoriadneho misijného mesiaca každú nedeľu **pred príslušným týždňom**. **Pomôžu ti** každodenne aspoň 10 minút rozjímať o Božom slove príslušného dňa, spolu s Cirkvou sa modliť za misie a nájsť svoje poslanie v misijnom diele Cirkvi.

SCHÉMA DENNEJ MEDITÁCIE:

Každodenné cvičenie obsahuje 4 časti: **úryvok z Písma, krátky príbeh, ich aplikácia pre život a záverečná myšlienka**. Každý deň začni svoju meditáciu oficiálnou modlitbou Mimoriadneho misijného mesiaca:

Nebeský Otče, keď tvoj Syn, náš Pán Ježiš Kristus, vstal z mŕtvych, odovzdal svojim učeníkom dôležité poslanie: „Chodte teda a robte mi učeníkov z ľudí všetkých národov.“ Pripomínaš nám, že mocou krstu máme účasť na misijnom poslaní Cirkvi a nesieme za ňu zodpovednosť. Daj nám dary Ducha Svätého, aby sme s odvahou a rozhodnosťou svedčili o evanjeliu.

Poslanie, ktoré zveril Ježiš Kristus svojej Cirkvi, nie je ešte završené, preto ťa prosíme o nové myšlienky a účinné formy, ako prinášať do dnešného sveta život a svetlo.

Pomôž nám, nech všetky národy zakúsia spasiteľnú lásku a milosrdenstvo Ježiša Krista, ktorý s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veku vekov. Amen.

Meditáciu zakonči modlitbou Otče náš a ovocie modlitby si zapíš do svojho modlitebného denníka.

Pondelok, 14. október 2019

Rim 1,1-7 Lk 11, 29-32

„Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti mužom tohto pokolenia a odsúdi ich; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť – a tu je niekto väčší ako Šalamún. Mužovia z Ninive vystúpia na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdia ho;

lebo oni sa kajali na Jonášovo kázanie – a tu je predsa niekto väčší ako Jonáš.“ Lk 11,31-32

V jednom rozhovore sa pýtali olympijského víťaza a majstra sveta v rýchlej chôdzi Mateja Tótha aké náročné a tvrdé boli tréningy pred víťazstvom v olympiáde. On odpovedal, že za 20 rokov tréningu zničil 200 párov tenisiek a prešiel tisíce kilometrov, no nevníma to ako tvrdú obeť alebo dril, ale niečo úplne prirodzené, pretože to robí s láskou a radosťou. Na otázku k čomu by chcel ľudí svojim príkladom povzbudiť, odpovedá: „Snažím sa motivovať deti k športu a športovým hodnotám v duchu fair play. Úplne najvyšší cieľ mojej snahy, k čomu chcem všetkých ľudí motivovať, sú kresťanské hodnoty, odkaz Ježiša Krista. Lebo len s láskou, vierou, dobrotou v srdci, empatiou, solidárnosťou, milosrdenstvom môžeme žiť krásny, šťastný a spokojný život. Naučme sa mať sa radi, zabudnime na nenávisť, odpúšťajme a svet bude krajší.“

Aj pre mňa platí pozvanie slúžiť niekomu väčšiemu ako Šalamún a Jonáš. Ako konkrétne môžem motivovať a inšpirovať svoje okolie pre odkaz Ježiša Krista? Aký je môj najvyšší cieľ?

„Ak chcete učiť iných, začnite modlitbou a usilujte sa prinášať také ovocie, aké by ste chceli vidieť u tých, ktorých učíte.“
Sv. Vincent Pallotti

Utorok, 15. októbra 2019 - sv. Terézie od Ježiša

Rim 1, 16-25; Lk 11, 37-41

[Ježiš povedal farizejovi:] „Či ten, čo stvoril vonkajšok, nestvoril aj vnútro?“ Lk 11, 40

Terézia Avilská vo svojej knihe *Vnútorň hrad* napísala svojim spolusestrám: „Môžeme sa pozeráť na svoju dušu ako na hrad vytvorený z jediného diamantu alebo priehľadného kryštálu, v ktorom je mnoho príbytkov - tak, ako ich je mnoho aj v nebi. Napokon, drahé sestry, ak si dobre uvedomíme, čo je duša spravodlivého, ak nie raj, o ktorom Pán hovorí, že v ňom nachádza svoju rozkoš? (...) Predpokladajme, že hrad má mnoho miestností: niektoré hore, iné dole, ďalšie po stranách. Uprostred nich je tá najdôležitejšia, kde sa dejú veci veľkej intimity medzi Bohom a dušou.“ Terézii trvalo takmer 20 rokov kláštorného života, kým pochopila túto pravdu o hodnote, kráse a veľkosti duše človeka. Preto sa postavila do jej služieb. Aj to bol dôvod, prečo sa táto klauzúrna sestra stáva tak aktívnou v jej snahe.

Si si vedomý(á) toho veľkého privilégia, že v tvojom srdci prebýva ten najvznešenejší hosť? Vyhľadávaš jeho prítomnosť? Akým spôsobom by si si mohol (mohla) uctiť v druhých skutočnosť, že sú chrámom Božím?

„Náš rozum, nech by už bol akokoľvek bystrým, nikdy nedokáže pochopiť krásu duše – tak, ako nikdy nedokáže pochopiť Boha, na ktorého obraz a podobu sme boli stvorení.“
sv. Terézia od Ježiša

Streda 17. október 2019 – Sv. Márie Margity Alacoque

Rim 2, 1-11 Lk 11, 42-46

Ježiš povedal: „Beda vám, farizeji, lebo dávate desiatky z mäty, ruty a z každej zeleniny, ale spravodlivosť a Božiu lásku obchádzate! Lk 11,42

Keď sa Ježiš zjavil sv. Margite Alacoque, ukázal jej svoje srdce, z ktorého šľahali plamene lásky a povedal: „Hľa srdce, ktoré tak milovalo ľudí, že nič nešetřilo až do vyčerpania, aby im mohlo prejaviť svoju lásku...“ Moje Božské Srdce tak veľmi miluje ľudí, že už nemôže udržať plamene svojej horúcej lásky, ale žiada si, aby sa čo najviac rozšírili. Treba, aby sa svet obohatil pokladmi v ňom skrytými. Túto cenu bohatstva odhaľujem pred tebou - ono obsahuje milosti potrebné na svätý život a na večnú spásu, aby som ľudí zachránil od priepasti zotratenia. Nehľadím na tvoju nehodnosť a nevedomosť, ale vyvolil som si ťa na uskutočnenie tohto zámeru, aby sa tým jasnejšie ukázalo, že všetko robím ja sám.“

Boh je štedrý a učí nás láske a milosrdenstvu. Aké poklady zo svojho srdca dal mne, aby som mohol robiť tento svet lepším a krajším?

„Kto miluje, ten chce darovať seba samého.“

Sv. Ján Pavol II.

Štvrtok, 17. október 2019 - sv. Ignác Antiochijský

Rim 3, 21-30; Lk 11, 47-54

Ježiš povedal: “Preto aj Božia múdrosť povedala: Pošlem k nim prorokov a apoštolov a oni niektorých z nich zabijú, iných budú prenasledovať.” Lk 11, 49

Ignác - žiak sv. apoštola Jána - bol horlivým biskupom Antiochie, keď počas prenasledovania kresťanov odmietol obetovať cisárovým bohom a zrieknuť sa viery v Ježiša Krista. Odsúdený na roztrhanie divou zverou bol v putách privezený do Ríma. Pre mnohých to bola tragédia, no pre Ignáca šlo o privilegium. Mohol totiž svedčiť o Ježišovi svojimi putami ako apoštol Pavol. Cestu do Ríma využil na prorocké svedectvo miestnym spoločenstvám a napísanie viacerých povzbudzujúcich listov. Vo svojom krvavom mučeníctve videl príležitosť byť “Božou pšenickou rozomletou v zuboch divej zveri, aby sa stal čistým Kristovým chlebom a obetným darom pre Boha.” Právom mu patrí meno Theoforos (nosiaci Boha). Ignác hovorí o povolaní každého z nás.

Si si vedomý(á) svojej prorockej služby, ktorá vyplýva zo záväzkov tvojho krstu? Čo pre teba znamená byť prorokom v dnešnom svete, v tvojom prostredí?

„Hľadám toho, ktorý za nás zomrel. Chcem toho, ktorý pre nás vstal z mŕtvych.“
sv. Ignác Antiochijský

Piatok, 18. októbra 2019 – Sv. Lukáša,

2 Tim 4, 10-17b; Lk 10, 1-9

Pán si vyvolil iných sedemdesiatich dvoch a po dvoch ich poslal pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť. A povedal im: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Lk 10,1-2

Lukáš mal mnoho talentov, ktorými mohol obdarovať svet. Ako umelec mohol svojimi maľbami prinášať krásu do tohto sveta, ako lekár mohol zachrániť mnoho životov. Vybral si však inú cestu. Opustil rodnú Antiochiu a začal sprevádzať Pavla na jeho misijných cestách. Zostal verným učeníkom a Pavol o ňom píše, že ako jediný ostal s ním až do úplného konca (2 Tim 4, 11). Mohol žiť život kresťana v pohodlí svojho rodiska ako syn bohatých rodičov, talentovaný umelec a úspešný lekár. Mohol nasledovať Krista v svojom povolaní lekára, otca rodiny, mohol Krista zobrazovať vo svojej umeleckej tvorbe, no on sa rozhodol vystúpiť zo zóny svojho komfortu a vydal sa

s Pavlom ohlasovať Krista. A tak aj dnes, mnoho storočí po jeho smrti, môže Cirkev čerpať uzdravujúcu silu z evanjelia a Skutov apoštolov, ktoré nám zanechal.

Nastal v mojom živote moment, kedy som vystúpil zo zóny pohodlia? Akým sebazáporom môžem dnes nasledovať Krista?

„Život zasvätený misiám je vzácny“

Sv. Arnold Janssen

Sobota, 19. októbra 2019

Rim 4, 13. 16-18; Lk 12, 8-12

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Hovorím vám: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi. Ale kto mňa zaprie pred ľuďmi, bude zaprený pred Božími anjelmi.“

Keď vás budú vodiť do synagóg, pred úrady a vrchnosti, nestarajte sa, ako a čím sa budete brániť alebo čo budete hovoriť, lebo Duch Svätý vás v tú hodinu poučí, čo treba hovoriť.“ Lk 12, 8-12

Počas druhej svetovej vojny bol Buckner Fanning príslušníkom americkej pechoty. Tri týždne po zhodení atómovej bomby ho umiestnili do základne v Nagasaki. Necítil sa ako vojak víťaznej armády, ale bol hlboko zasiahnutý urpením vojny. Pri hliadkovaní v uličkách mesta objavil kostol. Mladý vojak vkročil pomedzi trosky dnu, plný neistoty. Nevedel, ako ho prijmú. Asi pätnásť Japoncov opravovalo lavice a odstraňovalo sutiny. Keď vošiel do kostola, všetci prestali pracovať. V tom počul jediné japonské slovo, ktoré poznal – brat. “Privítali ma ako brata,” spomína Buckner. Ponúkli mu miesto na sedenie. Bol to moment, kedy nepriateľstvo vojny ustúpilo spoločnej viere. Brat privítal brata.

Uvedomujem si, že ostatní veriaci v Krista sú mojimi bratmi a sestrami? Je niečo konkrétne, čo by som dnes mohol urobiť pre niektorého z nich?

„Ak nevidíš Boha, láska k druhým ťa privedie k tomu, aby si ho videl. Ak nemiluješ brata, ktorého máš pred očami, nemôžeš milovať Boha, ktorého nevidíš.“

Sv. Augustín

Nedeľa, 20. októbra 2019

Ex 17, 8-13; 2 Tim 3, 14 – 4, 2; Lk 18, 1-8

Ježiš rozpovedal svojim učeníkom podobenstvo, ako sa treba stále modliť a neochabovať. Lk 18,1

V rímskej farnosti sv. Jána de la Salle asi nebolo človeka, ktorý by nepoznal Francescu. Jej neúnavnú prácu pre farnosť a kostol, angažovanosť v spoločenstve a účasť na takmer všetkých aktivitách farnosti mnohí obdivovali. Až prišiel do jej života moment, ktorý jej naplno zmenil život. Leukémia, na ktorú ochorela, ju odstavila zo života cirkevného spoločenstva a otvorila novú kapitolu jej života, v ktorej už nemohla slúžiť Bohu v Cirkvi, ale konečne začala byť s Bohom v modlitbe a utrpení. Uvedomila si, že napriek tomu, ako veľa času trávila v kostole v službe, veľmi málo času venovala Bohu v modlitbe. Choroba, ktorú najprv považovala za veľkú nespravodlivosť, priniesla do jej života požehnanie. Spoznala dar modlitby a začala pracovať nie pre Boha, ale s ním.

Je v mojom živote kríž, ktorý Boh premenil v požehnanie? Akú dôležitosť dávam modlitbe v mojom živote?

„Modlitbou človek Bohu vyznáva, že ho potrebuje.“

Sv. Augustín